

Nowoczesność i Tradycja
Szkła Artystycznego
Grupy Wyszehradzkiej

Dolnośląskie Warsztaty
i Sympozjum

Modernity and Tradition
of Art Glass in the
Visegrád Group

Lower Silesian Workshop
and Symposium

TRANS— GRE— SJE—

Transgresje / Transgressions

Nowoczesność i Tradycja
Szkoła Artystycznego
Grupy Wyszehradzkiej

*Modernity and Tradition
of Art Glass in the
Visegrád Group*

Dolnośląskie Warsztaty
i Sympozjum

*Lower Silesian Workshops
and Symposium*

Spis treści / Contents

Teksty / Texts

- 04** Edyta Patro
Przekraczając granice.
Tradycja i nowoczesność /
*Transgressing the boundaries.
Tradition and modernity*

- 12** Andrzej Mazur
Transgresje /
Transgressions

Artyści / Artists

- 22** Jakub Berdych Karpelis
26 ILOLLA – Patrik Illo,
Aleksandra Stencel
32 Mariusz Łabiński
36 Igor Wójcik

Studenci / Students

- 42** Natalia Dżidowska
46 Katarzyna Pilic
50 Anna Hołowińska
54 Aleksandra Wątroba

Goście Festiwalu / Festival guests

- 60** Jakub Berdych
62 Witold Vito Wójcik

Artyści prowadzący warsztaty / Leaders of the workshops

- 66** Joanna Bujak
68 Teresa Cukier
70 Katarzyna Harasym
72 Emilia Marcjasz
74 Дзіяна Шыдлоўская /
Diana Szydłowska

Wrocław 2022

Wstęp

Pomysł organizowania Dolnośląskich Warsztatów i Sympozjum Szkła Artystycznego e-Glass Festival zrodził się w 2008 roku. Zdecydowaliśmy wówczas, że najlepszym miejscem na jego realizację będzie pogranicze izerskie i karkonoskie. Jest to najważniejszy historycznie region hutnictwa szkła w tej części Europy. Ponieważ e-Glass nawiązuje do tych właśnie tradycji, warto więc wspomnieć o początkach hutnictwa szkła na tych terenach. Pierwsze huty szkła pojawiły się na przełomie XIII i XIV wieku w miejscach obfitujących w drewno. Na przełomie XIX i XX wieku pogranicze izerskie i karkonoskie należało do najważniejszych obszarów przemysłowych Europy środkowej. Po wielu perturbacjach związanych z przemianami lat 90. XX w. hutnictwo szkła jednak przetrwało po obu stronach polsko-czeskiego pogranicza i znajduje się obecnie w całkiem niezłej kondycji. Tu działają tak ważne ośrodki jak Źelezný Brod, Harrachov, Desná, Piechowice i Szklarska Poręba. Nasze warsztaty odbywają się po stronie polskiej zazwyczaj w Jeleniej Górze, Piechowicach, Szklarskiej Porębie, a po stronie czeskiej w Desnej, oraz na samym pograniczu w Stacji Turystycznej ORLE w Jakuszycach (w miejscu dawnej huty szkła Karlsthal), gdzie co roku uruchamiamy szklarskie piece plenerowe i gdzie odbywają się warsztaty studenckie.

Powodem powstania e-Glass była chęć wskrzeszenia tradycji spotkań artystów, hutników, technologów z uczniami i studentami, jak też kultywowanie tradycji wytwarzania szkła artystycznego i twórczości szklarskiej. W swoim założeniu plener oraz towarzyszące mu sympozjum mają być platformą łączącą twórczość artystyczną z edukacją i upowszechnianiem. Naszym celem jest także stworzenie mieszkańcom i turystom możliwości zapoznania się z podstawami twórczości szklarskiej poprzez przyglądanie się pracy artystów, studentów i hutników. Chcemy pokazywać ich sztukę, a także niepowtarzalne piękno masy szklanej.

W najbardziej atrakcyjnym letnim okresie wakacyjnym studenci i artyści, przy wsparciu mistrzów szklarskich z krajów wyszehradzkich, na oczach widzów projektują i tworzą dzieła szkła artystycznego, które potem można podziwiać na wystawach poplenerowych w Polsce, Czechach, Słowacji i w Ukrainie.

Igor Wójcik
Dyrektor e-Glass Festival

Introduction

The idea of organizing the e-Glass Festival, Lower Silesian Artistic Glass Workshop and Symposium, emerged in 2008. Back then we decided that the best venue for the event would be the point where the Jizera and Giant Mountains meet. Historically, this is the most important region for the glass industry in this part of Europe. As e-Glass draws on these traditions, it is worth mentioning the beginnings of glass production in this area. The first glassworks appeared in the late 13th and early 14th centuries in densely forested places. By the end of the 19th century, this region was among the most important industrial areas of Central Europe. After many perturbations connected with the transformations of the 1990s, the glass industry survived on both sides of the Polish-Czech border and is currently in quite good shape. Important centres such as Źelezný Brod, Harrachov, Desná, Piechowice, and Szklarska Poręba function here. Our workshops are held both on the Polish side, usually in Jelenia Góra, Piechowice or Szklarska Poręba, and on the Czech side in Desná, as well as on the very border at the Orle Tourist Station in Jakuszyce (on the site of the former Karlsthal glassworks), where we set up outdoor glass kilns every year and student workshops take place.

e-Glass has emerged out of the desire to revive the meetings of artists, glassworkers and technologists with apprentices and students, to cultivate the tradition of making artistic glass and promote glass art. The open-air festival and the accompanying symposium are intended to be a platform combining artistic creativity with education and popularization. Our goal is also to provide local inhabitants and tourists with the opportunity to learn about the basics of glassmaking by watching the work of artists, students and glassworkers. We want to showcase both their craftsmanship and the unique beauty of molten glass.

At the height of the summer holiday season, students and artists aided by glass masters from the Visegrad countries design and create works of glass art right in front of the viewers' eyes. The effects can later be admired at post-festival exhibitions in Poland, the Czech Republic, Slovakia and Ukraine.

Igor Wójcik
Director of the e-Glass Festival

Przekraczając granice. Tradycja i nowoczesność

Działanie na pograniczu tradycji i nowoczesności, przekraczanie granic, poszukiwanie zbieżności i rozbieżności między tradycyjnym rozumieniem i realizacją sztuki a nowoczesnymi działaniami z zakresu szkła artystycznego i użytkowego to temat organizowanego pleneru.

Czy o takim przekraczaniu granic myślał prof. Zbigniew Horbowy, organizując i sprawując artystyczny patronat nad popularnymi w latach 80. i 90. XX w. plenerami-warsztatami szklarskimi? Dzięki niemu Huta Szkła Artystycznego Barbara w Polanicy-Zdroju, a później Huta Szkła Kryształowego Violetta w Stroiniu Śląskim stały się mekką młodych twórców, którzy pod opieką uznanych artystów, wspólnie z mistrzami hutniczymi, realizowali przy piecu szklarskim swoje projekty. Dla artystów, nie związanych zawodowo z przemysłem szklarskim, była to wówczas jedyna sposobność poznania technologii produkcji szkła sodowego i ołowiowego oraz jego praktycznej obróbki za pomocą dostępnych maszyn i urządzeń. Wspólne działania z doświadczonymi hutnikami pozwalały na pokazanie możliwości twórczych, a zaproszenie artystów z Węgier, Czech, Niemiec, Francji, Ukrainy czy Stanów Zjednoczonych otworzyło możliwość konfrontacji i stało się przyczynkiem do współpracy międzynarodowej. Dzisiejszym warsztatom, organizowanym w ramach e-Glass Festival i towarzyszącym im sympozjum szkła, przyświeca podobny cel. Łączy je wspólna idea, która w oparciu o tradycyjne techniki szklarskie i pod okiem doświadczonych mistrzów, pozwala młodym twórcom eksperymentować z masą szklaną oraz zdobywać praktyczne umiejętności.

Czas spędzony przy piecu szklarskim to dla artystów i studentów oprócz aspektu twórczego również doświadczenia praktyczne, a dla publiczności z zaciekawieniem przyglądającej się ich zmaganiom – moc niezapomnianych wrażeń. O ile dawniej warsztaty artystyczne w hutach odbywały się przy z udziałem niewielkiej liczby widzów, to obecnie można w nich uczestniczyć praktycznie bez ograniczeń. Charakter dzisiejszych hut uległ zasadniczej zmianie, produkcja masowa jest bowiem tylko jednym z elementów ich działalności. Ważne miejsce zajęła oferta edukacyjna, co umożliwia zainteresowanym oglądanie pracy hutników podczas procesu tworzenia szkła, a nawet branie w nim czynnego udziału.

Tegoroczny plener pod nazwą Transgresje. Nowoczesność i tradycja szkła artystycznego Grupy Wyszehradzkiej. Dolnośląskie Warsztaty i Sympozjum, miał dla organizatorów szczególne znaczenie. W wydarzeniu uczestniczyli artyści

z Polski, Czech i Słowacji: Jakub Berdych Karpelis, ILLOLA – Patrik Illo i Aleksandra Stencel, Mariusz Łabiński i Igor Wójcik, a towarzyszyły im studentki z Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu: Natalia Dzikowska, Anna Hołowińska, Katarzyna Pilic oraz Aleksandra Wątroba z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Warsztaty, prowadzone przez artystów, odbyły się tradycyjnie w Leśnej Hucie w Szklarskiej Porębie, Hucie Szkła Martina Štefánka w Desnej, Stacji Turystycznej ORLE w Szklarskiej Porębie (Jakuszycach) i po raz pierwszy w Laboratorium szkła w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, które było miejscem otwartym dla publiczności, co stwarzało wyjątkowe możliwości poznawcze. Efekt poszukiwań zbieżności i rozbieżności między tradycyjnym rozumieniem i realizacją sztuki a nowoczesnymi działaniami z zakresu szkła artystycznego i użytkowego można było porównywać z dziełami obecnymi na stałej wystawie szkła artystycznego. Warto podkreślić, że przed artystami pracującymi w Laboratorium szkła postawiono wiele ograniczeń technologicznych. Mieli oni do dyspozycji wyłącznie przeźroczystą masę szklaną i, aby uzyskać pożądany efekt kolorystyczny, musieli eksperymentować z dostępnymi w hucie barwnikami. Dużym wyzwaniem był także rodzaj topionego szkła i umiejętność jego zestrojenia z innymi materiałami. Uczestnicy pracowali pod presją czasu, mając tylko kilka godzin na realizację swoich dzieł. Kluczowym zadaniem było zatem dobre przygotowanie, zwłaszcza zaś wcześniejsza koncepcja i projekt. Z punktu widzenia obserwatora każdy z artystów tworzył idealny duet z doświadczonym mistrzem hutniczym Peterem Glosikiem, który realizował wszystkie ich pomysły.

Czeski artysta Jakub Berdych Karpelis stworzył podczas warsztatów *Narcisusy* – schematyczne głowy dmuchane w formie. Jedną z nich zabarwiono powierzchniuowo pudrami w celu uzyskania patyny przypominającej rdzę. Nowoczesny

charakter nadała jej malatura w kształcie oczu wykonana farbą w sprayu. Interesujące były etapy powstawania rzeźb stycznej, słowacko-polskiej pary Patrika Illo i Aleksandry Stencel. Rzeźby te składały się z wielobarwnych, pojedynczych elementów wtapianych w koliste kształty. Prace o wymownej nazwie *Playing together* powstały jako swoisty dialog i zabawa z barwą. W nowoczesnym ujęciu detali formowanych ręcznie w groteskowe i abstrakcyjne wzory widać wyraźnie nawiązanie do tradycyjnej techniki dmuchania szkła z użyciem filigranu. Mariusz Łabiński, również stosując techniki tradycyjne, stworzył zestaw pucharów i kielichów barwionych w masie. Fantazyjne formy pucharów *Wenecjanin i Wenecjanka* ze stylizowanymi trzonami przywoływały na myśl filigranowe szkła z Murano. Lekkość trzonów podkreśliła przezroczysta baza kolistych nodusów. Formom nadano wręcz fizjonomiczny kształt, podkreślający odmienne cechy płci. Z kolei Igor Wójcik kontynuował w hucie Martina Štefánka cykl abstrakcyjnych, surrealistycznych form *Mechabiotyle*, które zachwycają paletą barw wraz z charakterystycznym dla tego cyklu tematem przewodnim, opowiadającym o łączeniu rzeczywistości biologicznych i mechanicznych.

Ciekawym doznaniem była obserwacja pracy przy piecu hutniczym młodych artystek szkła. Studentki wykazały się doskonałym przygotowaniem technicznym i niezwykle opanowaniem. Wszystkie miały sprecyzowane wytyczne dla hutników, rozrysowane projekty oraz przypisane do nich drewniane formy. Na wystawie poplenerowej zaprezentowały rzeźby wykonane w różnych technikach. Katarzyna Pilic wybrała tradycyjną technikę i zaimponowała naturalistycznymi formami inspirowanymi podwodnym światem. Jej dmuchane w przedformie, a później wolnoformowane *Meduzy* sprawiły wrażenie zatrzymanych w ruchu kropli wody. Przezroczystą i błękitną masę szklaną ozdobiły miękko zaokrąglone

wzory w odcieniach kobaltu, co nadało im lekkości, natomiast mocne akcenty brązów wprowadziły delikatny ruch. W technice z tzw. wolnej ręki wykonała swoje *Piramidony* Natalia Dzikowska. Ta młoda i utalentowana artystka wybrała motyw architektoniczny, do którego wprowadziła światło. Ażurowa, ostrosłupowa forma ze szkła przezroczystego mieni się smugami barw w odcieniach zieleni i czerwieni. Bryty przywołują na myśl gotyckie katedry, do których umyślnie wprowadziła kolor i krzywizny, by podkreślić tym samym dynamikę ruchu. Do przewodniego tematu warsztatów odniosła się Anna Hołowińska, komponując swoje *Światy równoległe*. Wykorzystując masę szklaną zatapianą warstwowo, stworzyła zarówno szkła tradycyjne, jak i nowoczesne. Malarskie ujęcie tworzywa, jako przestrzeni do dalszej wypowiedzi, dało wiele możliwości interpretacji. Zawarła w nich istotę kruchej materii i mocnych, dynamicznych walorów rysunku. W Laboratorium szkła z satysfakcją można było obserwować zmagania z tradycyjnym rzemiosłem szklarskim ostatniej uczestniczki warsztatów, czyli Aleksandry Wątroby, studentki rzeźby warszawskiej ASP, która przygotowała hutnikom projekty przestrzenne. W drewnianych formach powstały tradycyjne karafki, które następnie za pomocą narzędzi ukształtowano w fantazyjne, spłaszczone i nieregularne formy. Aleksandra Wątroba wykazała się również znawstwem technik szklarskich, tworząc *Tkanki*, pracę wykonaną z zastosowaniem cięcia, barwienia i szlifowania szkła.

Fenomenem Dolnośląskich Warsztatów i Sympozjum jest przede wszystkim wspólna pasja twórcza oraz merytoryczne rozmowy o szkłe. Oczywiście uzupełnieniem są wykłady i prelekcje oraz udział publiczności w atrakcyjnych działaniach hutniczych. Pozwala to przybliżyć zainteresowanym istotę procesu kreacji artystycznej w wyjątkowej dziedzinie sztuki. Szkło jest niezwykle wymagającym i nieprzewidywalnym tworzywem, wymaga od artystów pokory, nierzadko grymasi i zawodzi ich oczekiwania. Czasami upór i wytrwałość staje się atutem, czasami jednak wygrywa bezradność. Przekraczanie granic własnej osobowości w pracy ze szkłem pozwala przesunąć granice tej wytrzymałości. Wyobrażenie czasu, kiedy tradycja zderza się z nowym, jest umowne. Zawsze będzie to dążenie do doskonałości, do rzeczy niepowtarzalnych, jednak w pamięci zostanie stara drewniana forma do szkła, która posłuży w realizacji kolejnym pomysłom.

Transgressing the boundaries: Tradition and modernity

Working at the intersection of tradition and modernity, transgressing the boundaries, looking for convergences and discrepancies between the traditional understanding and practice of art and modern activities in the field of glass art and utility glassware: this was the focus of the open-air festival.

Is this how the transgression of boundaries was perceived by Prof. Zbigniew Horbowy, organizer and artistic patron of the open-air glass art workshops in the 1980s and 1990s? Thanks to him, the Barbara Artistic Glassworks in Polanica-Zdrój, and later the Violetta Crystal Glassworks in Stronie Śląskie, became meccas for young artists who could carry out their projects under the supervision of recognized artists and master glassworkers. Back then, it was the only opportunity for artists not professionally involved in glassmaking to learn about the technology of producing soda or lead glass and processing it using the available machines and devices. Collaboration with experienced glassworkers revealed the potential of such creative work, while the invitation of artists from Hungary, the Czech Republic, Germany, France, Ukraine and the United States opened up the possibility of confrontation and fostered international cooperation. Today's workshops organized as part of the e-Glass Festival and the accompanying glass symposium serve a similar purpose. What remains unchanged is the idea of letting young artists experiment with glass under the watchful eye of experienced masters, enabling them to learn practical skills rooted in traditional glassmaking techniques.

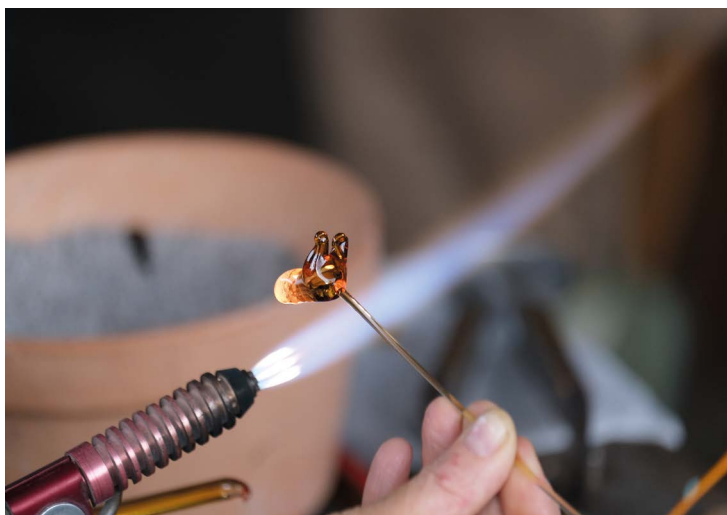
For artists and students alike, the time spent at the glass kiln combines the creative aspect with practical experience, which is an unforgettable memory for the audience watching them at work. While in the past glass art workshops used to be held in glassworks with just a handful of viewers, it is now possible to participate in them practically without limitations. Today's glass factories have fundamentally changed, as mass production is only one aspect of their activity. Their educational offer plays an important role, allowing all those who are interested to watch glassworkers during the glassmaking process, and even to take an active part in it.

This year's festival, whose full name is "Transgressions: Modern and Traditional Glass Art of the Visegrad Group, Lower Silesian Workshop and Symposium," was of special importance to the organizers. The event was attended by artists from Poland, the Czech Republic and Slovakia: Jakub Berdych Karpelis, ILLOLA (Patrik Illo and Aleksandra Stencel), Mariusz Łabiński, and Igor Wójcik,

accompanied by students from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław Natalia Dzidowska, Anna Hołowińska and Katarzyna Pilic, and Aleksandra Wątroba of the Academy of Fine Arts in Warsaw. As has become customary, workshops conducted by artists were held in the Leśna Huta glass factory in Szklarska Poręba, the Martin Štefánek Glassworks in Desná, the Orle Tourist Station in Szklarska Poręba (Jakuszyce), and for the first time in the glass laboratory of the Giant Mountains Museum in Jelenia Góra, a venue open to the general public and thus offering unique educational potential. The effect of the search for convergences and discrepancies between the traditional understanding and practice of art and modern activities in the field of glass art and utility glassware could be compared with the works featured in the permanent glass art exhibition. Importantly, the artists working in the glass laboratory were challenged with many technological limitations. They could only use a transparent glass material, so to obtain the desired colour they had to experiment with dyes available in the lab. The type of molten glass and the possibility of joining it with other materials were another challenge. What is more, the participants worked under time pressure, having only a few hours to finish their works. Therefore, planning and preparation were crucial, especially coming up with the concept and design beforehand. From the observers' point of view, each of the artists formed an ideal duo with Peter Glosík, an experienced glassworker who helped them to implement all their ideas.

During the workshop, Czech artist Jakub Berdych Karpelis created *Narcissuses* – crude heads blown in a form. One of them was stained with powders to obtain a rust-like patina. Spray-painted outlines of eyes endowed it with a modern character. Subsequent stages of creating sculptures by the famous Slovak-Polish

couple Patrik Illo and Aleksandra Stencel proved fascinating too. Their sculptures consisted of multicoloured individual elements melted into circular shapes. The work under the telling title *Playing Together* was created as a result of entering into an unusual dialogue with colour. The modern approach, based on hand-forming details into grotesque and abstract patterns, was a clear reference to the traditional technique of

blowing filigree glass. Mariusz Łabiński, who also used traditional techniques, created a set of through-dyed cups and goblets. The fanciful forms of his *Venetian Man and Venetian Woman* – cups with stylized stems – triggered associations with filigree Murano glass. The transparent base of circular nodes emphasized the lightness of the stems. The forms had a physiognomic shape, resembling the figures of a man and woman. Finally, Igor Wójcik worked at the Martin Štefánek Glassworks on his abstract, surreal forms called *Mechabiotyles*, whose stunning colours accentuated the main theme of the series, which focuses on bringing together biological and mechanical realities.

Observing young glass artists working at the kiln was an interesting experience. The students displayed excellent technical preparation and remarkable composure. All of them had specific guidelines for the glassworkers, readymade designs and wooden forms assigned to them. At the post-festival exhibition, they presented sculptures made in various techniques. Katarzyna Pilic chose a traditional technique, making impressive naturalistic forms inspired by the underwater world. Her *Medusas*, blown in a preform and later free-formed, looked like water droplets stopped in motion. The transparent and blue glass was decorated with softly rounded elements in shades of cobalt, which gave them lightness, while strong brown accents introduced a gentle movement. Natalia Dzikowska made her *Pyramidons* using the “free-hand” technique. This talented young artist chose an architectural theme and introduced light to it. The openwork, pyramidal form of transparent glass shimmered with streaks of colours in shades of green and red. The shapes evoked Gothic cathedrals, with colour and curves emphasizing the dynamics of movement. Anna Hołowińska, who created a composition called *Parallel Worlds*, referred to the main topic of the workshop. Using layered glass mass, she created both traditional and modern objects. Her painterly approach to the material as a medium for further

expression offered many possible interpretations. It contained the essence of the fragile material contrasted with the strong, dynamic properties of drawing. The glass laboratory became the arena where Aleksandra Wątroba, a student of sculpture at the Academy of Fine Arts in Warsaw, used traditional glass craftsmanship to develop her spatial projects. She created traditional decanters in wooden forms, and then shaped them with tools into fanciful flattened and irregular forms. Wątroba demonstrated her expert knowledge of glassmaking techniques in *Tissues*, a work done by cutting, staining and grinding glass.

What is unique about the Lower Silesian Workshop and Symposium is primarily the participants' shared creative passion and the possibility of holding expert discussions, lectures and talks about glass. It is naturally supplemented by the audience's first-hand involvement in glasswork, which familiarizes them with the essence of the creative process in the unique field of glass art. Glass is an extremely demanding and unpredictable material, teaching artists to be humble and tolerant of its capriciousness. Stubbornness and persistence sometimes prevail, but at other times helplessness wins. Exceeding one's own limits in working with glass is a test of perseverance. Imagining a time when the traditional collides with the new is but a convention. Glass art is always about striving for perfection and uniqueness, but in the end it boils down to an old wooden form that could be used to make subsequent works.

Edyta Patro

Transgresje

Transgresje – temat przewodni tegorocznego e-Glass Festival – dotyczą zbieżności i rozbieżności między „tradycyjnym rozumieniem i realizacją sztuki a nowoczesnymi działaniami z zakresu szkła artystycznego i użytkowego”. Z jednej strony można mówić o tym wydarzeniu jako o pomoście czy ogniwie, które łączy dążenia młodych twórców, z wieloletnim doświadczeniem artystów, pedagogów, techników i hutników, dzięki którym ta dziedzina sztuki i tradycja z nią związana była kreowana i mogła zaistnieć na tak dużą skalę i osiągnąć tak bogaty wymiar. Z drugiej strony tytuł tegorocznego festiwalu wprowadza w bardzo szczególny obszar refleksji nad samą zawartością znaczeniową pojęcia transgresji w stosunku do aktu twórczego, uwzględniającego „wczoraj i dziś”. Tylko pozornie można traktować obie możliwości w kategorii alternatywy, w rzeczywistości bowiem one się przenikają i dopełniają wzajemnie. Słuszniej więc byłoby powiedzieć, że relacja między tradycją i stanem obecnym zawsze dotyczy sensu pojęcia samej transgresji. Trudno nie zgodzić się, że owo pojęcie jest rezultatem czegoś pierwotniejszego, czyli koncepcji. Myśląc o transgresji myślimy o wektorze zarówno rozumienia, jak interpretacji, nakierowanym na rozwinięty technologicznie świat, który przenika się z szeroko pojętą warstwą organicznego czy biologicznego życia, określając ostatecznie istotę egzystencji. Rzadko kiedy analizuje się przyczynę, bowiem atrakcyjniejszy jest namysł nad nową formą uniwersum, w jakim z konieczności jest osadzony człowiek. Wnioski, które pojawiają się odnośnie do zagadnienia transgresji bywają z reguły pesymistyczne, bowiem uświadamiają, że ludzkość na coraz mniej rzeczy ma wpływ, że egzystencję kształtuje masowość i algorytm.

Koncepcja, będąca źródłem i przyczyną powstania przywołanego wyżej porządku, charakteryzuje się radykalnie odmiennym założeniem i funkcją, na co warto zwrócić uwagę. Można to pojęcie najkrócej opisać jako możliwość ujawnienia woli twórczej poprzez kreację z użyciem technologii. Z tej perspektywy technologia nie wpływa w sposób istotny na podmiot artystyczny, zaś to, co oryginalne i niepowtarzalne, wynika z człowieka. Twórca dostosuje się jedynie do możliwości określonych warunkami wyprodukowania, czyli do procesu technologicznego i materii. Określona w projekcie wizja jest wiodącym i konstytuującym aktem, jednak stosunek współzależności między wolą a potencjałem i możliwościami technicznymi dotyczy swoistej symbiozy i rozległego obszaru przekroczeń tego, co możliwe. Zaproszeni na festiwal artyści, reprezentujący trzy kraje Grupy Wyszehradzkiej: Polskę, Czechy i Słowację,

oprócz swoich wizji artystycznych prezentują w równej mierze własne odkrycia dotyczące koncepcji. Wypracowane zarówno w oparciu o tradycję, jak własne poszukiwania rezultaty są w istocie prezentacją szerokiego spektrum odkrywania i przekraczania, a także swoistą kompilacją procesów warunkowania się ducha i materii. Zaproszeni artyści: Jakub Berdych Karpelis, ILLOLA (Patrik Illo i Aleksandra Stencel), Mariusz Łabiński i Igor Wójcik, dzielą się autorskimi koncepcjami, jednak szczególną uwagę zwraca to, że zakres technik, za pomocą których zostały one wyłonione, jest prezentowany w postaci ujawnienia samego procesu sprawczego. Świadcami tych niezwyklej ewolucji były m.in. studentki: Natalia Dzikowska, Anna Hołowińska, Katarzyna Pilic i Aleksandra Wątroba, które we współpracy z mistrzowskimi zespołami hutników konfrontowały doświadczenie artystów designerów i pedagogów z własnymi poszukiwaniami.

Kontekst samego miejsca i lokalizacji festiwalu jest niezwykle istotny, zaś walor tradycji i znaczenia w rozwoju szkła artystycznego ma ogromne znaczenie. Trzeba zaznaczyć, że ośrodki mające kilkusetletnią tradycję szklarską to miejsca, bez których szlaki transgresji by nie powstały. Równolegle istotna, jeśli nie ważniejsza jest konstatacja, że nic po raz drugi identycznego nie powstanie, biorąc pod uwagę niepowtarzalny nurt, nastrój i klimat epok kształtujących piękno i historię szkła artystycznego. Leśna Huta w Szklarskiej Porębie, Huta Szkła Martin Štefánek w Desnej, Laboratorium szkła Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze czy Stacja Turystyczna ORLE w Szklarskiej Porębie to miejsca mające bogatą tradycję i będące jednocześnie kapsułami czasu, gdzie można nie tylko konfrontować teraźniejszość z przeszłością, ale przede wszystkim porównywać kondycję aktu twórczego i kreatywności. Uczestnicy warsztatów szklarskich, na których poznaje się tajniki rzemiosła ręcznego (niestety wypieranego przez

automatyzację), mogą doświadczyć procesu obiektywizacji ducha. Tegoroczna edycja e-Glass Festival to możliwość przyjrzenia się sztuce niezwyklej i z pewnością wielu ludziom nieznanej. Warsztaty technik palnikowych, podczas których uczestnicy mogą nauczyć się podstaw dmuchania szkła, wyciągania pręcików szklanych i samego zdobienia za ich pomocą, to z pewnością coś spektakularnego, co nie tylko pozostawi niezwykle wspomnienia, lecz także spowoduje do zanurzenia się w dziejach tego rzemiosła. Warsztaty prowadzone przez Jakuba Kwarciańskiego, Emilię Marcjasz, Dianę Szydłowską, Joannę Bujak, Teresę Cukier czy Katarzynę Harasym to kontakt z bogactwem technik szklarskich. Oprócz dmuchania i formowania szkła na palnikach i w prawdziwych piecach można prześledzić m.in. tradycyjne techniki tworzenia witrażu lub wycinania szkła płaskiego. Poznając tajniki produkcji wypracowane latami przez mistrzów niestety ginącej już sztuki można wejść w kontakt ze światem nastawionym na realizację celu samego w sobie i wypracowanie koncepcji spójnej z tym celem. Festival e-Glass jest zatem wyjątkowy, umożliwia bowiem проникnięcie w rzeczywistość nie zorientowaną na efekciarstwo i masowość, a bardziej na podtrzymanie dziedzictwa zanikającego w dobie zysku i taniej konsumpcji.

Bezwzględnie należy podkreślić, że owa szczególna wartość nie dotyczy jedynie tego, że powstają dzieła wyjątkowe tworzone w wyjątkowych okolicznościach. Wyjątkowość zarówno koncepcji dzieł, jak okoliczności procesu nie wynikają jedynie z tego, że rodzi się coś niepowtarzalnego w niezwyklej miejscu, czyli w hucie. Przekraczanie granic dotyczy w pewnym sensie nieustannej elastyczności względem aktu, kiedy to należy brać pod uwagę wiele czynników. Jednym z nich jest odmienność każdej huty, z czego mistrzowie hutnicy i artyści doskonale zdają sobie sprawę. Możliwości produkcji i kreacji nie są zatem jednorodne, to różnorodność możliwych koncepcji, których powstanie w jednym miejscu jest możliwe, zaś w innym nie. Podobnie jest z relacjami między artystami, designerami czy studentami, wspólnie kształtującymi projekt. W tym układzie jedni uczą się od drugich, bowiem często mistrz hutniczy wykonuje coś po raz pierwszy, zaś artysta z kolei może dowiadywać się czegoś nowego o możliwości naszkicowania projektu unikatowego, na co być może by nie wpadł, gdyby nie inspiracja technologiczna. Festiwal pokazuje, że szkło artystyczne to efekt koncepcji, powiązanych z niepowtarzalnością miejsca, elastycznością i płynnością procesu twórczego oraz przekraczaniem istniejących reguł i barier.

Transgressions

“Transgressions,” the theme of this year’s e-Glass Festival, focuses on the convergences and discrepancies between “the traditional understanding and practice of art and modern activities in the field of glass art and utility glassware.” On one hand, the event can be perceived as a bridge or link between young artists’ aspirations and the experience of seasoned practitioners, educators, technicians and glassworkers, who cultivate the tradition of glass art and contribute to its impressive development. On the other hand, the title of this year’s festival invites a reflection on the meaning of the concept of transgression vis-à-vis the creative act, taking into account the past and the present. These two times seem to offer alternative approaches, but they interpenetrate and complement each other. So it would be more valid to say that the relationship between tradition and the present necessarily concerns the very essence of transgression. Undoubtedly, transgression harks back to something more primal, i.e. a concept. When we think about transgression, we think about a vector of both understanding and interpretation, aimed towards a technologically advanced world with interpenetrating layers of organic or biological life, which ultimately defines the essence of existence. The reason is rarely analysed, because reflection on a new form of the universe, in which mankind is necessarily embedded, is more attractive. The merging conclusions regarding the notion of transgression tend to be pessimistic, as they make us realize that mankind can influence fewer and fewer things, and that existence is determined by big numbers and algorithms.

The concept that is the source and cause of that order is characterized by a radically different assumption and function, which is worth stressing. In a nutshell, this concept is about the possibility of revealing the creative will by means of technology-based creation. From this perspective, technology does not significantly affect the artistic subject, and all that is original and unique originates in mankind. The creator will only adapt to the imposed conditions of production, i.e. the technological process and the glass matter. The vision set out in the project is the leading and constitutive act, but the relationship of interdependence between the will and technical potential or feasibility concerns a peculiar symbiosis and a vast area of transgressions of what is possible. Thus the invited artists from three countries of the Visegrad Group – Poland, the Czech Republic and Slovakia – alongside their artistic visions, present their own discoveries regarding the concept. The results, developed on the basis of both tradition and the artists’ own experiments, demonstrate a wide spectrum of

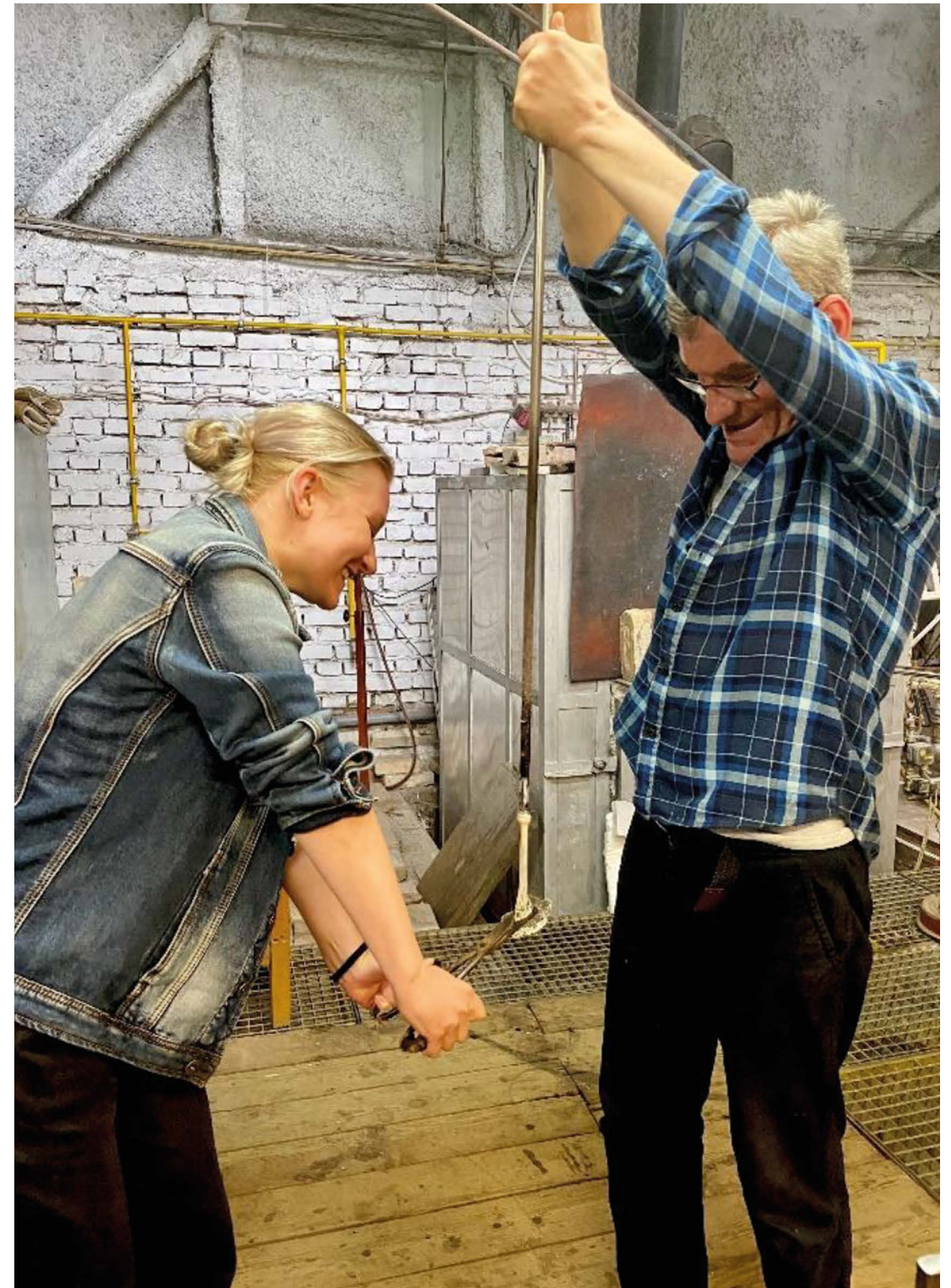

discoveries and transgressions, constituting a specific compilation of the processes of mutual conditioning of spirit and matter. The artists – Jakub Berdych Karpelis, ILLOLA (Patrik Illo and Aleksandra Stencel), Mariusz Łabiński, and Igor Wójcik – shared their original concepts, but it was particularly noteworthy that the range of techniques that led them to their conclusions were revealed as a manifestation of the very creative process. These extraordinary evolutions were witnessed by, among others, students Natalia Dzikowska, Anna Hołowińska, Katarzyna Pilic and Aleksandra Wątroba, who, in cooperation with teams of master glassworkers, confronted the experience of artists, designers and educators with their own research.

The context of the venue itself is vital, as is the significance of tradition for the development of glass art. It ought to be highlighted that without places boasting the centuries-old tradition of glassmaking, the routes of transgression would never have come to be. At the same time, nothing identical can be created for the second time, especially when we consider the unique trend, mood and climate of the epochs shaping the beauty and history of art glass. Leśna Huta in Szklarska Poręba, the Martin Štefánek Glassworks in Desná, the Glass Laboratory of the Giant Mountains Museum in Jelenia Góra, and the Orle Tourist Station in Szklarska Poręba are places with a rich tradition, functioning as peculiar time capsules, where it is possible not only to confront the present with the past, but above all to compare the determinants of the creative act and creativity. Glass workshop participants wishing to learn the secrets of craftsmanship (which is unfortunately being replaced by automation) can experience the process of rendering the spirit into an object. This year’s edition of the e-Glass Festival was an opportunity to witness the production of an extraordinary art that is largely

unknown to most people. Participation in the burner techniques workshop, which was an opportunity to learn the basics of glass-blowing, making glass rods and using them as ornaments, not only created special memories, but also encouraged immersion in the history of this craft. Workshops led by Jakub Kwarciński, Emilia Marcjasz, Diana Szydłowska, Joanna Bujak, Teresa Cukier and Katarzyna Harasym introduced the audience to a wealth of glass techniques. Alongside blowing and forming glass on burners and in kilns, it was possible to look back on the history of traditional techniques of creating stained glass and cutting flat glass. Learning the intricacies of glass production, developed over the years by masters of this increasingly vanishing art, was an opportunity to establish contact with a world focused on achieving a goal that is an end in itself and developing a concept consistent with this goal. The e-Glass Festival is unique because it allows the audience to enter a reality which is not focused on cheap showiness and mass production, but on preserving a heritage that is disappearing due to ubiquitous profit-seeking and consumerism.

The special value of the festival extends well beyond the creation of exceptional works of art in exceptional circumstances. The uniqueness of both the concept behind the works and the circumstances of the creative process does not result from the emergence of something singular in an unusual place, i.e. in a glassworks. In a way, transgressing boundaries is about being flexible in the face of the creative act, when many factors have to be accounted for. One of them is the distinctiveness of each glass factory, which masters and artists are well aware of. The conditions of production and creation are therefore never identical; it is a variety of potential concepts, which can materialize art in one place but not in another. The same is true of the relations between artists, designers and students who together influence the final effect. This arrangement is about learning from each other, because it often happens that a master glassworker does something for the first time, while the artist may sketch a unique design as a result of technological inspiration. The festival shows that glass art emerges from concepts rooted in a unique venue, in which a flexible and fluid creative process occurs and leads to the transgression of existing rules and barriers.

Artyści

Artists

Jakub Berdych Karpelis	CZ
ILLOLA – Patrik Illo, Aleksandra Stencel	SK, PL
Mariusz Łabiński	PL
Igor Wójcik	PL

Jakub Berdych Karpelis

Czechy / Czech Republic

Urodzony w 1971 r. w Pradze. W 1990 r. ukończył Średnią Przemysłową Szkołę Kamieniarską i Rzeźbiarską w Hořicach (Czechy). W 2002 r. wspólnie z Maximem Velčovskim założył Qubus Design Studio w Pradze. Od 2008 r. kierownik artystyczny sklepu DOX by Qubus, mieszczącego się w galerii DOX w Pradze. Jego wielką zasługą jest popularyzacja marki poza granicami Czech oraz powstanie szeregu prac, kolekcji i serii produktów kojarzonych dziś z jego osobą. Do najbardziej znanych realizacji należy wystrój kościoła św. Bartłomieja w Chodovicach. Jego dzieła można znaleźć w słynnych galeriach czeskich i światowych, m.in. w Moss Gallery w Nowym Jorku i Mint Gallery w Londynie. Od 2014 r. prowadzi zajęcia w Pracowni Obiektu i Szkła w Wyższej Szkole Komunikacji Wizualnej Scholastika w Pradze. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Czechach, Austrii, Chinach, Francji, Holandii, Izraelu, Niemczech, Polsce, Słowacji, USA, Wielkiej Brytanii i we Włoszech, m.in.: Designblok (Praga, 2002–2015); Shanghai Museum of Glass (Chiny, 2012). Prace artysty znajdują się w zbiorach, m.in. w Muzeum Sztuki Dekoracyjnej w Pradze, Die Neue Sammlung-Pinakothek der Moderne w Monachium, Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, a także w zbiorach prywatnych.

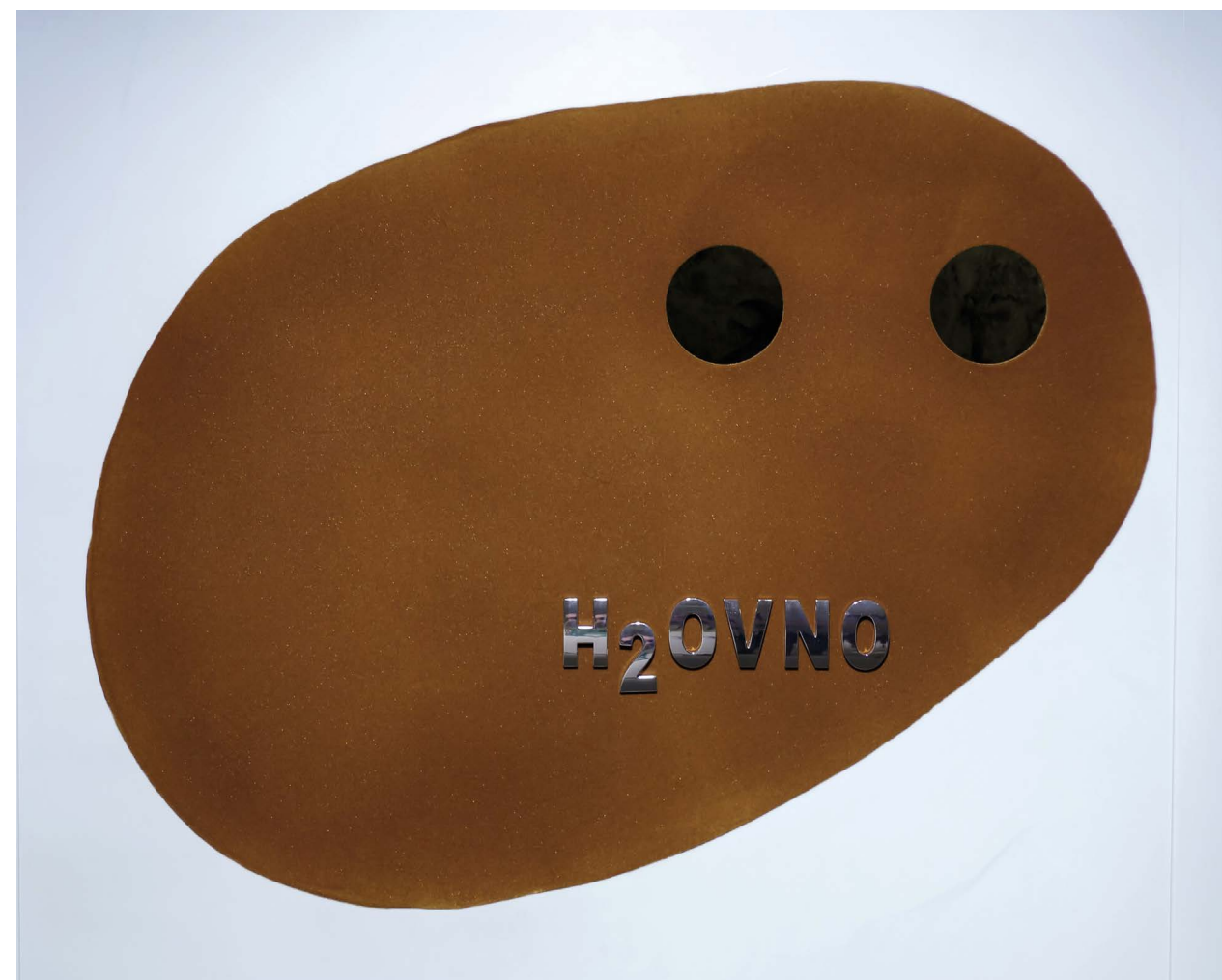
He was born in Prague in 1971. In 1990, he graduated from the Secondary Industrial School of Stone and Sculpture in Hořice, Czech Republic. In 2002, together with Maxim Velčovski, he founded Qubus Design Studio in Prague. Since 2008 he has been art director of the DOX by Qubus store at the DOX gallery in Prague. He has succeeded in popularising the brand outside the Czech Republic and created a number of works, collections and series of products associated with him. One of his most famous projects is the interior design of the church of St. Bartholomew in Chodovice. His works can be found in famous Czech and international galleries, including Moss Gallery in New York and Mint Gallery in London. Since 2014, he has been teaching at the Object and Glass Studio of the Scholastika College of Visual Communication in Prague. He has participated in numerous individual and collective exhibitions in the Czech Republic, Austria, China, France, the Netherlands, Israel, Germany, Poland, Slovakia, the USA, Great Britain and Italy, including Designblok (Prague, 2002–2015) and Shanghai Museum of Glass (China, 2012). His works are in several museum collections, including the Museum of Decorative Arts in Prague, Die Neue Sammlung-Pinakothek der Moderne in Munich, the Giant Mountains Museum in Jelenia Góra, as well as in private collections.

H₂OVNO

technika własna:
szkło barwione, metal
96 × 108 cm
2021

H₂OVNO

own technique:
dyed glass, metal
96 × 108 cm
2021

Narcisus lithialyn

szkło dmuchane do formy,
barwione w masie
10,5 × 28,5 cm
2021

Narcisus lithialyn

mold-blown glass,
mass-colored
10.5 × 28.5 cm
2021

Narcisus

szkło dmuchane do formy,
barwione
10,5 × 28,5 cm
2021

Narcisus

mold-blown glass, dyed
10.5 × 28.5 cm
2021

ILLOLA – Patrik Illo Słowacja / Slovakia

Urodzony w 1973 r. w Powaskiej Bystrzycy w Słowacji. W 1998 r. uzyskał dyplom na Wydziale Szkła Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Bratysławie. Uczestniczył w pobytych studyjnych: na Uniwersytecie Newcastle, Colle Val d'Elsa oraz w Cité internationale des Arts. W latach 2006–2009 główny projektant w hucie szkła Krosno S.A., od 2008 r. główny projektant w słowackiej hucie szkła Rona as. W 2010 r. został wykładowcą w Pracowni Szkła Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Bratysławie. Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.: Design Plus 2006, Form 2008 – nagrodę na Targach Ambiente w Frankfurtu n. Menem (2008); wielokrotnie Krajową Nagrodę za Wdrożenie Designu w Słowackim Centrum Designu (2001, 2003, 2007, 2009). Brał udział w ponad 40 indywidualnych i w ponad 100 zbiorowych wystawach w Europie, Azji i Ameryce Północnej. Jego prace znajdują się w muzeach na całym świecie, m.in. w Słowackiej Galerii Narodowej w Bratysławie, Fińskim Muzeum Szkła w Riihimäki, Muzeum Sztuk Dekoracyjnych w Pradze, Muzeum Sztuk Dekoracyjnych i Wzornictwa w Rydze, Muzeum Szkła Artystycznego w Petersburgu. Kurator wielu wystaw w Czechach, na Słowacji, w Niemczech, Rosji, Finlandii i Estonii. Od wielu lat tworzy z Aleksandrą Stencel polsko-słowacki duet projektantów pod nazwą ILLOLA.

Patrik Illo was born in Považská Bystrica, Slovakia, in 1973. In 1998 he graduated from the Department of Glass of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. He has participated in study visits to the University of Newcastle, Colle Val d'Elsa and at the Cité Internationale Des Arts. In 2006–2009 he was the chief designer at the Polish glassworks Krosno S.A.; since 2008 he has held the same position at the Slovak glassworks Rona as. In 2010 he became the main lecturer at the Glass Studio of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. He has received numerous awards and distinctions, including Design Plus 2006; Form 2008 – an award at the Ambiente Fair in Frankfurt am Main (2008); the National Design Award of the Slovak Design Centre (2001, 2003, 2007, 2009). He has participated in over 40 individual and over 100 collective exhibitions in Europe, Asia and North America. His works can be found in museums around the world, including the Slovak National Gallery in Bratislava, the Finnish Glass Museum in Riihimäki, the Museum of Decorative Arts in Prague, the Museum of Decorative Arts and Design in Riga, the Museum of Artistic Glass in St. Petersburg. He has curated many exhibitions in the Czech Republic, Slovakia, Germany, Russia, Finland and Estonia. For many years, together with Aleksandra Stencel, he has co-created the ILLOLA Polish-Slovak duo of designers.

ILLOLA – Aleksandra Stencel Polska / Poland

Urodzona w 1987 r. w Mikołowie. Dyplom ze wzornictwa zrobiła na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, studiowała również szkło na Wydziale Sztuk Użytkowych Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Bratysławie, była także stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w uznaniu wybitnych osiągnięć w nauce. Od 2013 r. współpracuje z hutą szkła Rona na Słowacji. W tym samym roku otrzymała nagrodę za najlepszą kolekcję na Bratysławskim Tygodniu Designu. Aktywnie uczestniczy w międzynarodowych wystawach i sympozjach szklarskich. Od wielu lat tworzy z Patrikiem Illo polsko-słowacki duet projektantów pod nazwą ILLOLA.

Was born in Mikołów, Poland, in 1987. She graduated in design from the Faculty of Industrial Design of the Academy of Fine Arts in Krakow, and also studied glass at the Department of Applied Arts of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. In recognition of her outstanding achievements in science, she received a scholarship from the Minister of Culture and National Heritage of the Republic of Poland. Since 2013 she has cooperated with the Rona glassworks in Slovakia. In 2013 she received the award for the best collection at the Bratislava Design Week. She actively participates in international exhibitions and glass symposia. For many years, together with Patrik Illo, she has co-created the ILLOLA Polish-Slovak duo of designers.

Wspólne rysowanie

rysunek na papierze,
długopis barwny
15,5 × 20,5 cm
2021

Drawing together

drawing on paper,
colored pen
15.5 × 20.5 cm
2021

Wspólne rysowanie

rysunek na papierze,
długopis barwny
15,5 × 20,5 cm
2021

Drawing together

drawing on paper,
colored pen
15.5 × 20.5 cm
2021

Wspólne zabawianie się 01

szkło dmuchane,
ręcznie formowane, barwione
20 × 17 cm
2021

Playing together 01

blown glass,
hand-formed glass, dyed
20 × 17 cm
2021

Wspólne zabawianie się 02

szkło dmuchane,
ręcznie formowane, barwione
29 × 20,5 cm
2021

Playing together 02

blown glass,
hand-formed glass, dyed
29 × 20,5 cm
2021

Mariusz Łabiński

Polska / Poland

Urodzony w 1967 r. we Wrocławiu. W 1993 r. uzyskał dyplom z wyróżnieniem z projektowania szkła w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta) w pracowni prof. Zbigniewa Horbowego i prof. Małgorzaty Dajewskiej. W 2003 r. otrzymał tytuł doktora. W latach 2006–2008 i 2014–2016 kierował Katedrą Szkła. W 2008 r. został pełnomocnikiem rektora ASP we Wrocławiu ds. rozbudowy Katedry Szkła i budowy minihuty. Autor dwóch międzynarodowych projektów: Ekoglass, promujących tradycje szklarskie Gór Izerskich i Strefy Szkła – cyklu imprez dających możliwość współpracy młodych adeptów sztuki szkła z wybitnymi osobowościami tej dziedziny. Członek honorowy Towarzystwa Izerskiego. Wieloletni kurator wystaw i międzynarodowych plenerów oraz sympozjum e-Glass. Brał udział w ponad 140 wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce, Niemczech, Szwecji, Danii, Finlandii, Holandii, Czechach, Słowacji, Ukrainie, we Włoszech i Chinach. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych oraz w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, Ningbo Zhejiang Greenwave Glass Museum (Chiny), Glasmuseum Alter Hof Herding, w Coesfeld (Niemcy). Mieszka i tworzy we Wrocławiu.

He was born in Wrocław in 1967. In 1993 he graduated with distinction in Glass Design from the State Higher School of Fine Arts in Wrocław (today: Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design), where he studied under Prof. Zbigniew Horbowy and Prof. Małgorzata Dajewska; in 2003 he was awarded the doctoral degree. In 2006–2008 and 2014–2016 he headed the Department of Glass at his alma mater. In 2008, he became the plenipotentiary of the rector of Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław in charge of the expansion of the Glass Department premises and the construction of a glass mini-factory. Initiator of two international projects: Ekoglass, which promotes the glass-making traditions of the Jizera Mountains, and the Glass Zone – a series of events offering young adepts of glass art the opportunity to cooperate with outstanding personalities in this field. An honorary member of the Jizera Society, a long-time curator of exhibitions, international open-air festivals and the e-Glass symposium. He has participated in over 140 collective and individual exhibitions in Poland, Germany, Sweden, Denmark, Finland, the Netherlands, the Czech Republic, Slovakia, Ukraine, Italy and China. His works are in private collections and in the collections of the National Museum in Wrocław, the Giant Mountains Museum in Jelenia Góra, the Ningbo Zhejiang Greenwave Glass Museum (China), the Glasmuseum Alter Hof Herding in Coesfeld (Germany). He lives and works in Wrocław.

Wenecjanin

szkło dmuchane, ręcznie formowane (techniki weneckie), barwione w masie
10 × 31 cm

Wenecjanka

szkło dmuchane do formy, barwione w masie
12 × 42 cm

2021

Venetian Man

blown glass, hand-formed glass (venetian techniques), mass-colored
10 × 31 cm

Venetian Woman

mold-blown glass, mass-colored
12 × 42 cm

2021

Kielichy Kandynsky'ego

szkło dmuchane do formy,
barwione w masie

8 × 10 cm

2021

Kandynsky Cups

mold-blown glass,
mass-colored

8 × 10 cm

2021

Igor Wójcik

Polska / Poland

Urodzony w 1968 r. w Szczecinie. W 1993 r. uzyskał dyplom z projektowania szkła w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta) we Wrocławiu w pracowni prof. Henryka Wilkowskiego i z malarstwa w pracowni prof. Aleksandra Dymitrowicza. Zajmuje się szkłem artystycznym, designem, malarstwem, fotografią i rzeźbą. Był członkiem grup artystycznych: Karuzela Braders, Gabinet Operacji Plastycznych Silesium oraz rockowej alternatywnej grupy muzycznej Poławiacze Pereł z Odry. Stypendysta Fine Art's Ateliers of Hollywood w USA i Atlantic Region Learning Center w Kanadzie. Jest twórcą spekulacjonizmu intuicjonistycznego i sztuki zjawiskowej, a od 1990 r. przedstawia obrazy, rysunki i szkła z cyklu *Mechabiotyle*, w których ukazuje futurologiczne wizje przenikania się rzeczywistości mechanicznej i biologicznej, natomiast od 1993 r. tworzy cykl prezentacji artystycznych Postindustrialium (malarstwo, instalacje, szkło). Brał udział w ponad 130 wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce, Niemczech, Czechach, Gruzji, Korei Południowej, na Słowacji, we Włoszech oraz w USA. Jego dzieła znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą. W 2007 r. został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta. Mieszka i pracuje we Wrocławiu.

Igor Wójcik was born in Szczecin in 1968. In 1993 he graduated in glass design and painting from the State Higher School of Fine Arts (today Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design) in Wrocław, having studied under Prof. Henryk Wilkowski and Prof. Aleksander Dymitrowicz. He works in glass, design, painting, photography and sculpture. He was a member of artistic groups Karuzela Braders and Gabinet Operacji Plastycznych Silesium and the alternative rock band Poławiacze Pereł z Odry. He received scholarships from the Atelier of Fine Art in Hollywood and the Atlantic Region Learning Centre in Canada. He is the creator of intuitionist speculationism and phenomenal art. Since 1990 he has exhibited paintings, drawings and glass works from the *Mechabiotyle* series, in which he shows futurological visions of interpenetrating mechanical and biological reality. Since 1993 he has created Postindustrialium, a series of artistic presentations in painting, installation and glass. He has participated in over 130 collective and individual exhibitions in Poland, Germany, the Czech Republic, Georgia, South Korea, Slovakia, Italy, and the United States. His works can be found in museums and private collections in Poland and abroad. In 2007, he was awarded the Officer's Cross of the Order of Polonia Restituta. He lives and works in Wrocław.

Wazon Róża III

szkło sodowe, dmuchane
do formy, barwione w masie
26 × 40 cm
2021

Vase Rose III,

sodium glass, mold-blown glass,
mass-colored
26 × 40 cm
2021

Mechabiotyle

szkło dmuchane,
ręcznie formowane,
barwione w masie
13 × 26 × 43 cm
2021

Mechabiotyles

blown glass,
hand-formed glass,
mass-colored
height 28 cm
2021

Mechabiotyl

szkło dmuchane, ręcznie
formowane, barwione w masie
wysokość 28 cm
2021

Mechabiotyl

blown glass, hand-formed glass,
mass-colored
height 28 cm
2021

Studentenci

Students

Natalia Dżidowska
Katarzyna Pilic
Anna Hołowińska

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza
Gepperta we Wrocławiu / The Eugeniusz
Geppert Academy of Art and Design
in Wrocław

Aleksandra Wątroba

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
The Academy of Fine Arts in Warsaw

Natalia Dzidowska

Polska / Poland

*Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta
we Wrocławiu / The Eugeniusz Geppert Academy
of Art and Design in Wrocław*

Urodzona w 1995 r. we Wrocławiu. Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Sztuk Pięknych we Wrocławiu im. S. Kopystyńskiego (kierunek formy użytkowe – jubilerstwo). Studentka wydziału Ceramiki i Szkła na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W latach 2017–2018 była stypendystką rektora ASP we Wrocławiu, a w latach 2018–2021 otrzymywała stypendium artystyczne Samorządu Miasta Wrocławia. W 2019 r. została laureatką Nagrody Rektora ASP we Wrocławiu w konkursie „Szkłana Witryna”, organizowanym w ramach Europejskiego Festiwalu Szkła. Uczestniczyła w licznych plenerach, sympozjach i wystawach w kraju i za granicą, m.in. w wystawie finalistów „Młodzi na Start” (w ramach Gdynia Design Day Centrum Designu, Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Gdynia, 2019), International Biennale of Glass (Sofia, Bułgaria, 2019), Targach Sztuki w Budapeszcie (Art Budapest Market, 2020), Polish Modern Art w Instytucie Polskim w Sztokholmie (2020), Transgresjach e-Glass Festival (2021), plenerze XIII Park Sztuki w Kliczkowie (2021), 13. Parku Sztuki w galerii „W sam raz” BOK – MCC w Bolesławcu (2021), LeftRight-Hand ASP Wrocław – wystawie prac powstałych podczas warsztatów z Anną Młasowsky (2022). Tworzy nie tylko w szkło, ale chętnie sięga także po techniki malarskie.

Natalia Dzidowska was born in Wrocław in 1995. She is a graduate of the Stanisław Kopystyński General School of Fine Arts in Wrocław (specialization in applied forms – jewellery), and a student of the Faculty of Ceramics and Glass of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. In 2017–2018 she received a scholarship of the Rector of the Academy of Art and Design in Wrocław, and in 2018–2021 of the Wrocław City Council. In 2019, she won the Rector's Prize in the Glass Window competition organized as part of the European Glass Festival in Wrocław. She has participated in many open-air festivals, symposia and exhibitions in Poland and abroad, including the exhibition Młodzi na Start (as part of Gdynia Design Days), Pomeranian Science and Technology Park, Gdynia (2019), International Biennale of Glass, Sofia, Bulgaria (2019), Art Budapest Market (2020), Polish Modern Art at the Polish Institute in Stockholm (2020), Transgressions, e-Glass Festival (2021), 13th Art Park Open-air Festival, Kliczków (2021), 13th Art Park at the W Sam Raz Gallery, Bolesławiec (2021), and LeftRight-Hand, Academy of Art and Design in Wrocław, an exhibition of works created during workshops with Anna Młasowsky (2022). She mostly works in glass, but she also likes to use painting techniques.

Trzy kolory

szkło dmuchane do formy
3 × (8 × 20 cm)

2021

Three colors

mold-blown glass
3 × (8 × 20 cm)

2021

Piramidon I

szkło ręcznie formowane
11 × 16 × 40 cm

2021

Piramidon I

hand-formed glass
11 × 16 × 40 cm

2021

Piramidon II

szkło ręcznie formowane
11 × 16 × 36 cm

2021

Piramidon II

hand-formed glass
11 × 16 × 36 cm

2021

Katarzyna Pilic

Polska / Poland

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu / The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Urodzona w 1994 r. w Białymstoku. W 2014 r. ukończyła Liceum Ogólnokształcącego nr 7 w Białymstoku o profilu fotografia. Od 2015 r. studentka Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Ceramiki i Szkła. Stypendystka prezydenta Białegostoku w 2013 r., prezydenta Wrocławia dla młodych twórców do 30. roku życia w latach 2020–2021, marszałka województwa podlaskiego w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania kultury i opieki nad zabytkami w 2022 r.; prezydenta Białegostoku dla młodym twórców zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami w 2022 r. Zdobywczyni wielu nagród i wyróżnień, uczestniczka wystaw zbiorowych w kraju i za granicą oraz trzech wystaw indywidualnych: „Katarzyna Pilic – Collage” (BTL Lalki – kawiarnia teatralna, Białystok), „Katarzyna Pilic – Podlasie. Wspomnienia domu rodzinnego” (he Gate, Wrocław, 2020); „Katarzyna Pilic – Łagodna” (Białostocki Ośrodek Kultury Centrum im. Ludwika Zamenhofs, Białystok, 2021).

Katarzyna Pilic was born in Białystok in 1994. In 2014, she graduated from Secondary School no. 7 in Białystok, from a photography class. Since 2015 she has studied at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, Faculty of Ceramics and Glass. In 2013 she received a scholarship of the Mayor of Białystok, in 2020 – 2021 of the Mayor of Wrocław for artists under the age of 30, in 2022 of the Marshal of Podlaskie Province in the field of artistic creativity, promotion of culture and care of monuments, and also in 2022 of the Mayor of Białystok in the same field. She is the winner of many awards and distinctions and has participated in collective exhibitions in Poland and abroad and in three individual exhibitions: Katarzyna Pilic: Collage, BTL Lalki Theatre Café, Białystok; Katarzyna Pilic: Podlasie, Memories of the Family Home, The Gate, Wrocław (2020); and Katarzyna Pilic: Gentle, Białystok Cultural Centre, Ludwik Zamenhof Centre, Białystok (2021).

Kropki

szkło dmuchane,
ręcznie formowane
wysokość 3 × 12 cm
2021

Dots

blown glass,
hand-formed glass
height 3 × 12 cm
2021

Meduza I

szkło ręcznie formowane,
barwione w masie

26 × 19 cm

2021

Medusa I

hand-formed glass,
mass-colored

26 × 19 cm

2021

Meduza II

szkło ręcznie formowane,
barwione w masie

26 × 17 cm

2021

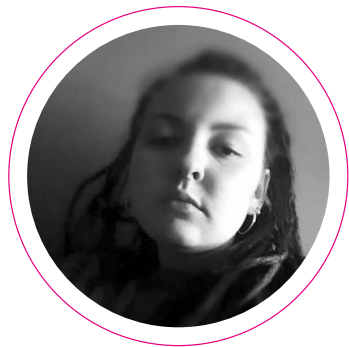
Medusa II

hand-formed glass,
mass-colored

26 × 17 cm

2021

Anna Hołowińska

Polska / Poland

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu / The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Urodzona w 1999 r. w Legnicy. Absolwentka V Liceum Ogólnokształcące im. Jana Heweliusza w Legnicy o profilu humanistyczno-plastycznym. Od 2018 r. studentka Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W 2021 r. obroniła dyplom licencjacki na kierunku sztuka i wzornictwo szkła w pracowni dr Agnieszki Leśniak-Banasiak i dr. Mariusza Łabińskiego. Największą jej inspiracją jest literatura, głównie epika oraz powieści graficzne. Dzieła Johna Tenniela, Alana Lee oraz Jamesa O'Barra należą do jej ulubionych. Większość szkła artystycznych powstało jako swoista ilustracja uzupełniająca tekst lub jako jego komentarz. Prezentowane na wystawie Transgresje Światy równoległe powstały na podstawie szkicu opowiadania jej autorstwa o tym samym tytule oraz serii rysunków. Jej rysunek został wyróżniony w przeglądzie prac Figurama XXI.

Anna Hołowińska was born in 1999 in Legnica, where she graduated from the Jan Heweliusz 5th Secondary School of General Education in the humanities and arts. Since 2018 she has studied at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. In 2021 she earned a BA in glass art and design in the studio of Dr Agnieszka Leśniak-Banasiak and Dr Mariusz Łabiński. Her greatest inspiration is literature, mainly epics and graphic novels; her favourite authors are John Tenniel, Alan Lee and James O'Barr. Most of her artistic glass works have been created as illustrations or commentary supplementing text. *The Parallel Worlds* piece, presented during the e-Glass Festival, was created on the basis of a sketch of a story under the same title and a series of drawings, which she also created. Her drawing won an award at the Figurama XXI review.

Karafka i szklanki

szkło dmuchane,
ręcznie formowane
9 × 8 cm
8 × 8 cm
8 × 13 cm
11 × 27 cm
2021

Decanter and glasses

blown glass,
hand-formed glass
9 × 8 cm
8 × 8 cm
8 × 13 cm
11 × 27 cm
2021

Światy równoległe

szkło ręcznie formowane
3 × (14 × 30 cm)

2021

Parallel Worlds

hand-formed glass
3 × (14 × 30 cm)

2021

Aleksandra Wątroba

Polska / Poland

*Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
The Academy of Fine Arts in Warsaw*

Urodzona w 1999 r. w Staszowie w województwie świętokrzyskim. W 2019 r. ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Szermentowskiego w Kielcach. W 2019 r. zaczęła studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Rzeźby, natomiast od 2021 r. studiuje w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Rzeźby i Mediacji Sztuki. W 2018 r. otrzymała stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w latach 2017–2018 dyrektora Liceum Plastycznego w Kielcach. Zdobyła m.in. II miejsce w konkursie plastycznym „Bangladesz: od języka do wyzwolenia” organizowany przez Ambasadę Ludowej Republiki Bangladeszu w Polsce (Warszawa, 2017) oraz I nagrodę w XIII Makroregionalnym Przeglądzie z Rysunku, Malarstwa i Rzeźby (Rzeszów, 2018). Brała udział w wystawach zbiorowych: „Najlepsi z plastyka” (Galeria Sztuki Współczesnej, Dom Środowisk Twórczych w Kielcach, 2018), „Dyplom 2019” (Galeria Sztuki Współczesnej Winda, Kielce, 2019).

Aleksandra Wątroba was born in Staszów, Świętokrzyskie Province, in 1999. In 2019, after graduating from the Józef Szermentowski State Secondary School of Fine Arts in Kielce, she began studying at the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Since 2021 she has been a student at the Faculty of Sculpture and Art Mediation of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. In 2018 she received a scholarship of the Minister of Culture and National Heritage, and in 2017–2018 of the head of the Secondary School of Art in Kielce. She won 2nd Prize in the art competition “Bangladesh: From Language to Liberation” organized by the Embassy of the People’s Republic of Bangladesh in Poland (Warsaw, 2017) and 1st Prize at the 13th Macroregional Review of Drawing, Painting and Sculpture in Rzeszów in 2018. She took part in collective exhibitions The Best Graduates, Galeria Sztuki Współczesnej, Kielce (2018), and Diploma 2019, Galeria Sztuki Współczesnej Winda, Kielce (2019).

Tharki

szkło ręcznie formowane,
szlifowane
25 × 6 × 10,5 cm
2021

Tissues

hand-formed glass, polished
25 × 6 × 10.5 cm
2021

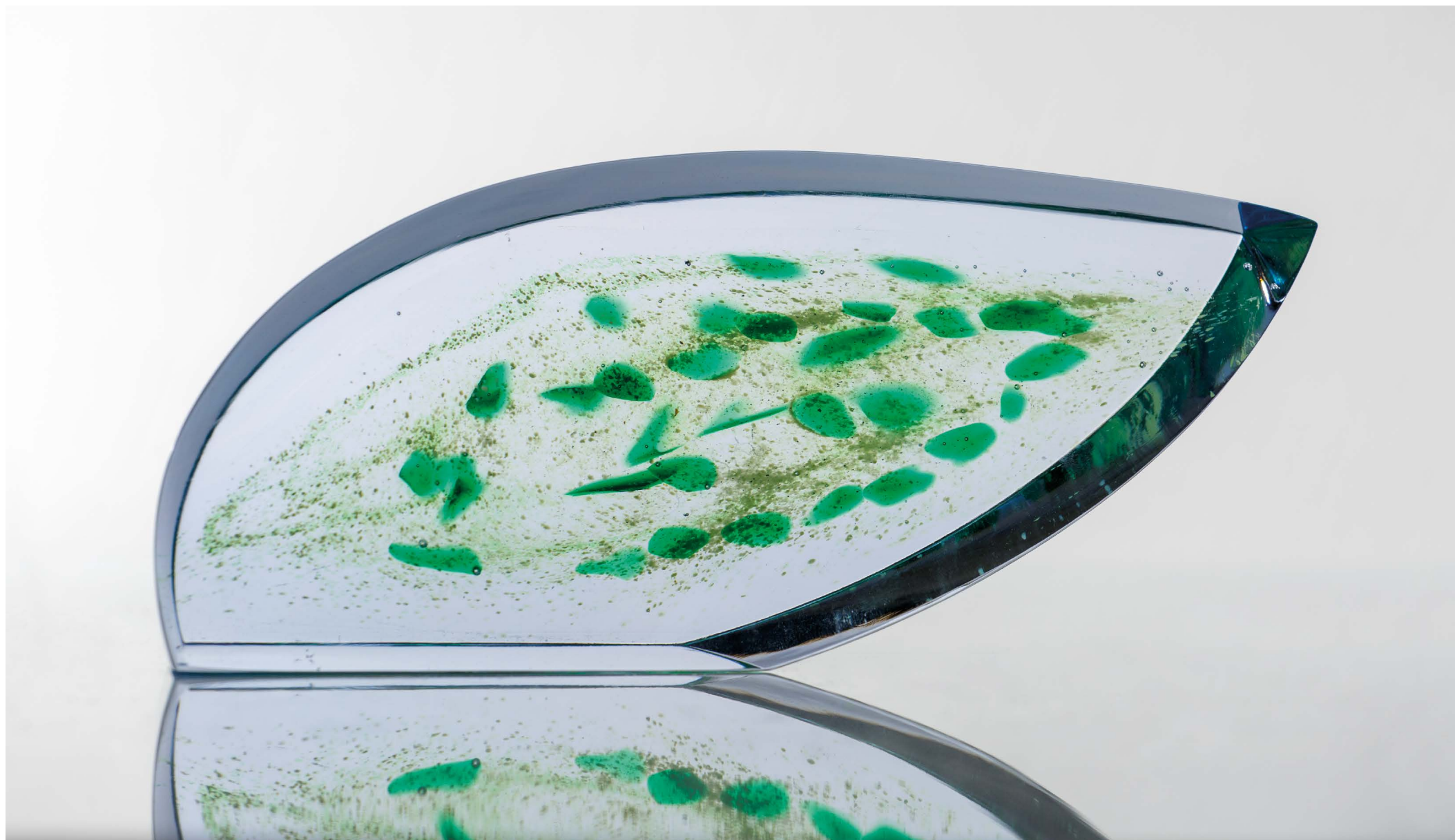

Thanki

szkło ręcznie formowane,
szlifowane
9 × 9 × 21 cm

2021**Tissues**

hand-formed glass,
polished
9 × 9 × 21 cm

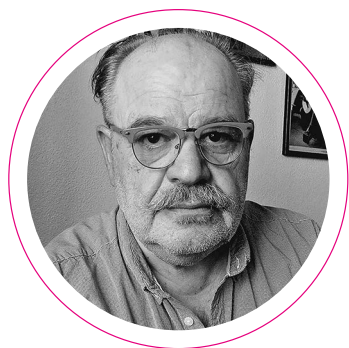
2021

Goście Festiwalu

Festival guests

Jakub Berdych	_____	CZ
Witold <i>Vito</i> Wójcik	_____	PL, USA

Jakub Berdych

Czechy / Czech Republic

Urodzony w 1953 r. w Pradze. W latach 1975–1983 pracował w Akademii Sztuki, Architektury i Wzornictwa w Pradze oraz na Wydziale Wzornictwa Politechniki Libereckiej w Jabloncu nad Nisou. Od 2003 r. jest pracownikiem naukowym w Pracowni Szkła na Wydziale Wzornictwa Politechniki w Libercu. Zajmuje się głównie restaurowaniem zabytkowych obiektów ze szkła oraz projektowaniem przedmiotów użytkowych, a także własną twórczością w szkłe oraz realizacją projektów w przestrzeni publicznej. Do ważniejszych jego realizacji zaliczyć można m.in. rekonstrukcję zabytkowego budynku Česká spořitelna w Libercu (1987), rekonstrukcję zabytkowego obiektu w Libercu (1992), projekt i realizację wnętrz w Nowym Kościele w Kolonii (1994 – 1996), projekt i wykonanie wnętrza oddziału szpitalnego ARO w Libercu (1996 – 1997), projekt i realizację wnętrza synagogi w Libercu (2000 – 2001). W ostatnich latach tworzył cykl prac *Co po nas zostanie?*, w ramach którego przetapiał w hucie znalezione szklane przedmioty codziennego użytku i tworzył z nich nowe obiekty. Mieszka i pracuje w Pradze i Małej Skale w północnych Czechach, gdzie jako kurator organizuje wystawy sztuki współczesnej w galerii Maloskalská Josefa Jíry.

Jakub Berdych was born in Prague in 1953. In 1975 –1983 he worked at the Academy of Art, Architecture and Design in Prague and at the Design Department of the Technical University of Liberec in Jablonec nad Nisou. Since 2003 he has been employed as an academic at the Glass Laboratory of the Design Department of the Technical University of Liberec. Besides developing his own glass art and projects in public space, he mainly focuses on restoring historic glass objects and designing utility objects. His most important projects include reconstruction of the historic Česká Spořitelna building in Liberec (1987), reconstruction of a historic building in Liberec (1992), design and execution of the interior of the New Church in Cologne (1994 – 1996), design and execution of the interior of the ARO hospital ward in Liberec (1996 – 1997), and design and execution of the interior of the synagogue in Liberec (2000 – 2001). In recent years, he has created a series of works called *What Will Be Left After Us?*, which is based on the idea of melting everyday glass items to create new objects from them. He lives and works in Prague and Malá Skála in North Bohemia, where he curates and organizes contemporary art exhibitions at Josef Jíra's Maloskalská gallery.

Láhve

szkło ręcznie formowane,
barwione w masie
26 × 33,5 cm,
27 × 36,5 cm,
13 × 44,5 cm
2021

Bottles

hand-formed glass,
mass-colored
26 × 33.5 cm,
27 × 36.5 cm,
13 × 44.5 cm
2021

Witold Vito Wójcik

Polska, USA / Poland, USA

Urodzony w 1943 r. w Lublinie. W 1969 r. uzyskał dyplom w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta). Przedstawiciel surrealizmu i ekspresjonizmu. W końcu lat 60. XX w. został uznany za jednego z prekursorów pop-artu w Polsce. Na początku lat 70. współtworzył legendarną wrocławską grupę artystyczną Ciągłe Młodzi Entuzjaści Niedojrzałych Cytryn. W latach 70. i 80. pracował jako konserwator i restaurator Panoramy Racławickiej. Należy do grup artystycznych Krak w Kalifornii oraz The Emotionalists w Nowym Jorku. Uprawia malarstwo, szkło artystyczne, plakat i scenografię teatralną, zajmuje się konserwacją malarstwa sztalugowego, ściennego i murali. Od 1989 mieszka i tworzy w Hollywood (USA). Wystawiał m.in. w Tamara Gallery w Los Olivos, w Society For Arts w Chicago, w Modern Art Gallery w Los Angeles, w Amber Gallery w Waszyngtonie, w Meksyku na 7. Festiwalu Kultury Majów w Guadalajarze oraz w Metropolitarnym Uniwersytecie w w stolicy tego kraju, a także podczas 23. Salonu De Automne International w Lueville we Francji, w Century Artists Gallery w Chelsea oraz w Muzeum im. K. Pułaskiego w Warce. Jego dzieła znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych w Polsce, USA, Niemczech, Szwecji i Francji.

Witold Vito Wójcik was born in Lublin in 1943. In 1969 he graduated from the State Higher School of Fine Arts in Wrocław (today Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design). A representative of surrealism and expressionism, in the late 1960s he was recognized as one of the precursors of pop art in Poland. In the early 1970s he cofounded the legendary Wrocław-based artist group called Still Young Enthusiasts of Unripe Lemons. In the 1970s and 1980s he worked as a restorer and conservator of the Racławice Panorama. He is a member of the Krak artist group in California and The Emotionalists in New York. He works in painting, glass art, posters, and stage design, and is involved in the conservation of canvases, wall paintings and murals. Since 1989 he has lived and worked in Hollywood. His works have been exhibited at venues such as the Tamara Gallery, Los Olivos; Society for Arts, Chicago; Modern Art Gallery, Los Angeles; Amber Gallery, Washington; the 7th Maya Culture Festival, Guadalajara, Mexico; Metropolitan University, Mexico City; the 23rd De Automne International Salon, Lunéville, France; Century Artists Gallery, Chelsea, New York City; and the Casimir Pulaski Museum, Warka. His works are in museum collections and private collections in Poland, the US, Germany, Sweden and France.

Zestaw Vito

szkło dmuchane do formy
7,7 × 11 cm
2021

Vito Set

mold-blown glass,
7.7 × 11 cm
2021

**Artyści
prowadzący
warsztaty**

***Leaders of
the workshops***

Joanna Bujak	PL
Teresa Cukier	PL
Katarzyna Harasym	PL
Emilia Marcjasz	PL
Дзіяна Шыдлоўская / Diana Szydłowska	BY

Joanna Bujak

Polska / Poland

Pokazy i warsztaty techniki witrażowej / Presentation of stained glass techniques and related workshop

Urodzona w 1996 r. w Wejherowie. W 2021 r. uzyskała dyplom na kierunku sztuka i wzornictwo szkła w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w pracowni prof. Ryszarda Więckowskiego. W latach 2019 – 2021 była stypendystką rektora ASP. Od 2019 r. pracuje w macierzystej uczelni, a od 2021 r. jest asystentką w Pracowni Szkła w Architekturze. Laureatka konkursu „Sztuka Przejścia ‘21. Najlepsze Dyplomy Akademii Sztuk Pięknych”; od redakcji czasopisma „Format” otrzymała nagrodę z wyróżnieniem. Uczestniczyła w warsztatach hutniczych prowadzonych przez artystów i profesorów z uczelni krajowych i zagranicznych. Brała udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych; były to m.in.: „Sztuka Przejścia ‘21. Najlepsze Dyplomy Akademii Sztuk Pięknych” (Wrocław, 2021), „GLASS_ON. Let’s meet on better Times”, (The Venice Glass Week, Wenecja, Włochy, 2021); „Libensky Award 2021” (Praga, Czechy, 2021). Prowadzi pokazy klasycznej techniki witrażu. Realizuje prace w szkłe, ceramice oraz metalu. W swojej twórczości skupia się na relacjach między kolorami, przejściami tonalnych oraz kształtach i przenikaniu się form.

Joanna Bujak was born in Wejherowo in 1996. In 2021, she graduated in glass art and design from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław from the studio of Prof. Ryszard Więckowski. In 2019 – 2021 she received the rector’s scholarship. She has been employed at her alma mater since 2019, since 2021 as an assistant at the Glass in Architecture Studio. She is a laureate of the competition “The Art of Passage: The Best Graduation Works of 2021” at the Academy of Art and Design in Wrocław, and a recipient of Format magazine’s award with distinction. She has participated in glassmaking workshops taught by artists and professors from Polish and foreign universities and in many exhibitions, including GLASS_ON: Let’s Meet in Better Times, Venice Glass Week, Italy (2021), and Libenský Award 2021 in Prague. She works in glass, ceramics and metal, and gives presentations of the classic stained-glass technique. In her work she focuses on the relationship between colours, tonal transitions, shapes, and the interpenetration of forms.

Utęsknienie

witraż
30 × 30 cm
2021

Longing

stained glass
30 × 30 cm
2021

Teresa Cukier

Polska / Poland

Pokazy i warsztaty formowania szkła na palniku gazowym / Presentation of lampworking and related workshop

Urodzona w 1990 r. w Zakopanem. W 2009 r. ukończyła Liceum im. Antoniego Kenara w Zakopanem. W 2013 r. obroniła dyplom licencjacki w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na kierunku projektowanie szkła. W 2012 r. przebywała na stypendium zagranicznym (w ramach programu Erasmus) w Instytucie Ceramiki i Szkła (IKKG) w Höhr-Grenzhausen w Niemczech, gdzie następnie studiowała przez kolejne trzy lata, stając się absolwentką tego Instytutu i w 2016 r. uzyskując tytuł magistra sztuki. W 2021 r. w Galerii Sztuki Dwór Karwacjanów w Gorlicach miała miejsce jej pierwsza wystawa indywidualna „Teresa Cukier, szkło artystyczne”. Artystka bierze udział w licznych wystawach i projektach w Polsce i za granicą. Mieszka i pracuje w Koblencku.

Teresa Cukier was born in Zakopane in 1990. In 2009 she graduated from the Antoni Kenar Secondary School in Zakopane. In 2013 she earned her BA in Glass Design at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. In 2012 she held an Erasmus scholarship at the Institute of Ceramics and Glass (IKKG) in Höhr-Grenzhausen, Germany, where she then studied for the next three years, obtaining a master's degree in art in 2016. Her first individual exhibition, Teresa Cukier: Glass Art, was held at the Dwór Karwacjanów Art Gallery in Gorlice in 2021. She has taken part in numerous exhibitions and projects in Poland and abroad. She lives and works in Koblenz.

Ostatnia nadzieja

szkło palnikowe,
ręcznie formowane, metal
100 × 9 × 14 cm
2021

Last Hope

lampworking,
hand-formed glass, metal
100 × 9 × 14 cm
2021

Katarzyna Harasym

Polska / Poland

Pokazy i warsztaty formowania szkła na palniku gazowym / Presentation of lampworking and related workshop

Urodzona w 1978 we Wrocławiu. W 2004 r. uzyskała dyplom w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Ceramiki i Szkła w pracowni prof. Małgorzaty Dajewskiej i prof. Zbigniewa Horbowego. Absolwentka Fundació Centre del Vidre w Barcelonie w 2008 r. Odbyła rezydencje stypendialne we Lwowie, Bilbao oraz w Barcelonie (OFF Massana), gdzie doskonalila swoje umiejętności w pracowniach szkła artystycznego. Brała udział w wielu wystawach w Polsce i za granicą. Jej instalacja „Descamació – Złuszczenia” została wybrana do Glass Review 2011 w konkursie organizowanym przez The Corning Museum of Glass w Nowym Jorku. Regularnie współpracuje z Miejskim Ośrodkiem Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie, prowadząc pokazy pracy na palniku oraz ze szkołą Ceramique w Warszawie, prowadząc kursy obróbki cieplnej szkła (fusingu). Artystka ma również na swoim koncie współpracę z Akademią Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie w latach 2012–2018 regularnie organizowała pokazy i warsztaty palnikowe podczas Festiwalu Wysokich Temperatur. Na co dzień pracuje w Ognisku Kultury Plastycznej im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu jako instruktor szkła artystycznego.

Katarzyna Harasym was born in Wrocław in 1978. In 2004, she graduated from the Faculty of Ceramics and Glass of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, where she studied under Prof. Małgorzata Dajewska and Prof. Zbigniew Horbowy. She is a 2008 graduate of the Fundació Centre del Vidre in Barcelona. She completed scholarship residencies in Lviv, Bilbao and Barcelona (OFF Massana), where she improved her skills in artistic glass studios. She has participated in many exhibitions in Poland and abroad. Her installation Descamació—Exfoliation was featured in the Glass Review 2011, a competition organized by the Corning Museum of Glass in Corning, New York. She regularly cooperates with the Municipal Centre of Culture, Sport and Local Activity in Szklarska Poręba, where she gives presentations of work with the burner, and with the Warsaw-based school Ceramique, where she teaches courses on glass fusing. She has also collaborated with the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, where in 2012–2018 she regularly organized burner presentations and workshops during the Festival of High Temperatures. She works at the Eugeniusz Geppert Art Culture Centre in Wrocław as a glass art instructor.

Spadochroniarz

szkło formowane
w ogniu palnika
26 × 50 cm
2021

Parachutist

lampworking
26 × 50 cm
2021

Emilia Marcjasz

Polska / Poland

Pokazy i warsztaty dmuchania szkła przy piecu plenerowym / Presentation of glassblowing with an outdoor furnace and related workshop

Urodzona w 1992 r. we Wrocławiu. W 2021 r. uzyskała dyplom na kierunku sztuka i wzornictwo szkła w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w pracowni prof. Małgorzaty Dajewskiej. Była stypendystką w School of Art w Wolverhampton w Wielkiej Brytanii oraz praktykantką w Blast Studio w Tromsø w Norwegii u artystki Silji Skoglund oraz w Gent Glas w Gandawie (Belgia) u artysty Johna Morana. Brała udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych. Były to m.in.: „Wizja Szkła – Edycja IV” (Galeria na Górze, Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze, 2016), „Moda na Cranacha – biżuteria” (Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 2017), „Junior Glass Ways” (Huta Franciszek, Sazava, Czechy, 2018), „Libensky Award 2018” (Centrum Sztuki Współczesnej DOX, Praga, Czechy, 2019), „Międzynarodowe Biennale Szkła” 2019 (Sofia, Bułgaria, 2019). Zorganizowała wystawę indywidualną „Początek” (Puckglas, Puck, 2018). W 2020 r. wraz z Dianą Szydłowską założyła Gaf Studio, gdzie obie projektują i wykonują szkło użytkowe, biżuterię i serie unikatowych naczyń. Inspirowane są tradycją i wzornictwem ludowe, podróże i ludzie spotkani podczas niezapomnianych wypraw.

Emilia Marcjasz was born in Wrocław in 1992. In 2021 she graduated in glass art and design from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, where she studied under Prof. Małgorzata Dajewska. She received a scholarship from the Wolverhampton School of Art in the UK, and did internships at Blast Studio in Tromsø, Norway, with artist Silja Skoglund, and at Gent Glass in Ghent, Belgium, with artist John Moran. She has participated in many national and international exhibitions, including Vision of Glass, 4th edition, Giant Mountains Museum, Jelenia Góra (2016); Cranach in Fashion: Jewellery, National Museum, Wrocław (2017); Junior Glass Ways, Glassworks František, Sázava, Czech Republic (2018); Libenský Award 2018, DOX Centre for Contemporary Art, Prague (2019); and the International Glass Biennale 2019, Sofia, Bulgaria. She organized an individual exhibition entitled Beginning at PuckGlas in Puck, Poland, in 2018. In 2020, together with Diana Szydłowska, she founded Gaf Studio, where they both design and manufacture utility glass, jewellery, and series of unique dishes. She is inspired by tradition and folk design, travelling and meeting people.

Kieliszki

szkło dmuchane do formy,
szlifowane
11 × 24 cm
2021

Glasses

mold-blown glass,
polished
11 × 24 cm
2021

Дзіяна Шыдлоўская / Diana Szydłowska Białoruś / Belarus

*Pokazy i warsztaty dmuchania szkła przy piecu
plenerowym / Presentation of glassblowing with
an outdoor furnace and related workshop*

Urodzona w 1993 r. w Iwieńcu na Białorusi. Ukończyła kierunek sztuka i wzornictwo szkła w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie obecnie pracuje, ucząc studentów dmuchania szkła przy piecu hutniczym. Brała udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych. Od 2017 r. współpracuje z Barbarą Idzikowską w Atelier Si, Pb gdzie tworzą zespół do zadań specjalnych. Stypendystka School of Art w Wolverhampton w Wielkiej Brytanii. W 2020 r. wraz z Emilią Marcjasz założyła Gaf Studio, zajmujące się projektowaniem i wytwarzaniem szkła użytkowego, biżuterii oraz serii unikatowych naczyń. Lubi eksperymenty technologiczne, chcąc w ten sposób poznać nowe techniki szklarskie. Czerpie inspiracje z poznawania różnych kultur, obserwacji natury oraz podróży.

Dziyana Shydlouskaya was born in Ilyanets, Belarus, in 1993. She graduated in glass art and design from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, where she currently teaches glass-blowing. She has participated in many exhibitions in Poland and abroad. Since 2017 she has cooperated with Barbara Idzikowska at Atelier Si, Pb, where they form a special tasks team. She held a scholarship at the Wolverhampton School of Art in the UK. In 2020, together with Emilia Marcjasz, she founded Gaf Studio, which designs and manufactures utility glass, jewellery, and series of unique dishes. She likes technological experiments and learning new glass techniques. She derives inspiration from learning about different cultures, observing nature, and travelling.

Adinkra

szkło dmuchane,
ręcznie formowane
15 × 33 cm, 17 × 26 cm
2021

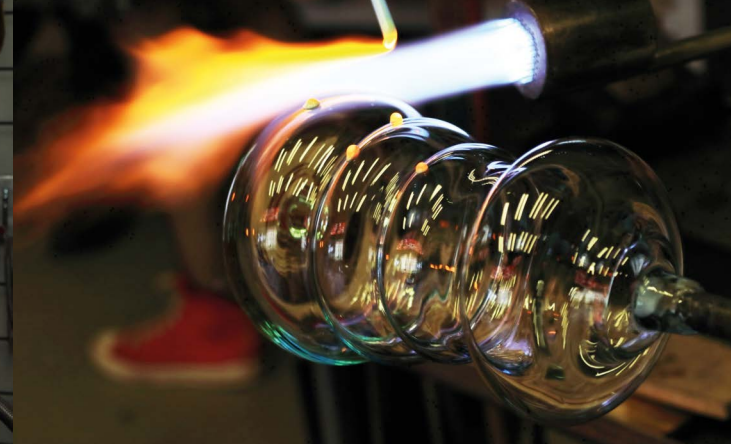
Adinkra

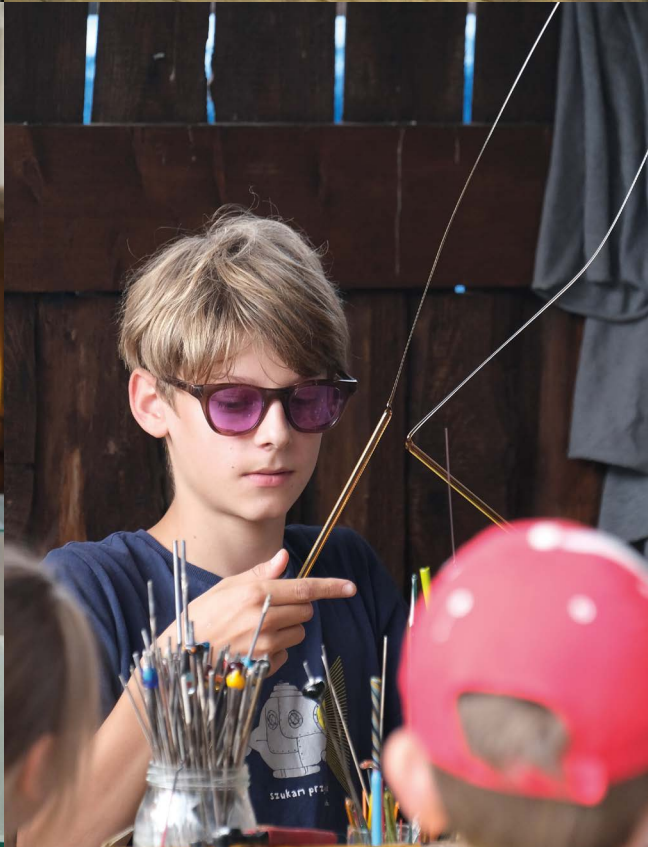
blown glass,
hand-formed glass
15 × 33 cm, 17 × 26 cm
2021

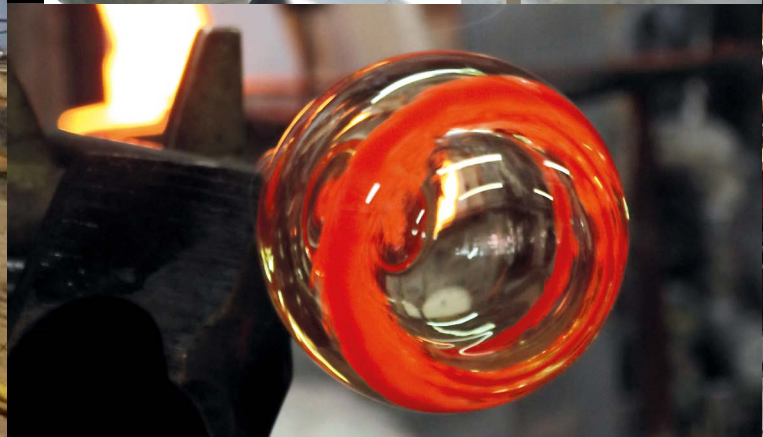

**Warsztaty
Symposium
Wystawy**

***Workshops
Symposium
Exhibitions***

Transgresje / Transgressions

Redakcja / Editor: Edyta Patro

Teksty / Authors: Andrzej Mazur, Edyta Patro, Igor Wójcik

Tłumaczenie / Translation into English: Karol Waniek

Korekta tekstów w języku polskim /

Polish proofreading: Maciej Szłapka

Korekta tekstów w języku angielskim /

English proofreading: Christopher Smith

Na okładce / Cover art.: Witold Vito Wójcik, *Bez tytułu/*

Untitled. Fot. Czesław Chwyszczuk

Fotografie / Photos: Pascal Chyba, Teresa Cukier, Natalia Dzidowska, Anna Hołowińska, Mariusz Łabiński, Sylwia Mazur, Dariusz Michalski, Katarzyna Pilic, Aleksandra Wątroba, Igor Wójcik

Projekt graficzny / Graphic design: Marek Rybicki

Wydawca / Publisher

Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucja Kultury Samorządu Województwa Dolnośląskiego / Culture and Art Centre in Wrocław – Cultural Institution by the Government of the Lower Silesian Region

Rynek-Ratusz 24, 50-101 Wrocław

Tel.: +48 71 3442864, sekretariat@okis.pl, www.okis.pl

Dyrektor / Director: Igor Wójcik

Zastępca dyrektora / Deputy Director: Alicja Cwyl

Dział Sztuk Wizualnych / Visual Arts Department

Kierowniczka / Manager: Agnieszka Chodysz-Foryś

Wszelkie prawa zastrzeżone / All rights reserved

© 2022 Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu /

Culture and Art Centre in Wrocław

Druk i oprawa / Printed by

Drukarnia JAKS www.jaks.net.pl

Nakład / Circulation 200 egz. / copies

Publikacja współfinansowana z budżetu

Samorządu Województwa Dolnośląskiego /

Publication co-financed by the Lower Silesia Region

Wrocław 2022

ISBN: 978-83-67067-09-6

Transgresje. Nowoczesność i Tradycja Szkła Artystycznego Grupy Wyszehradkiej. Dolnośląskie Warsztaty i Sympozjum / Transgressions. Modernity and Tradition of Art Glass in the Visegrád Group. Lower Silesian Workshop and Symposium

Dyrektor Festiwalu /

Festival Director: Igor Wójcik

Kierownictwo artystyczne /

Artistic Director: Mariusz Łabiński

Kurator artystyczny warsztatów /

Art Kurator of Workshops: Mariusz Łabiński

Kurator sympozjum /

Symposium Curator: Andrzej Mazur

Artyści / Artists:

Jakub Berdych Karpelis (CZ)

ILLOLA – Patrik Illo i Aleksandra Stencel (SK, PL)

Mariusz Łabiński (PL)

Igor Wójcik (PL)

Studenci / Students:

Natalia Dzidowska (ASP Wrocław)

Anna Hołowińska (ASP Wrocław)

Katarzyna Pilic (ASP Wrocław)

Aleksandra Wątroba (ASP Warszawa)

Goście warsztatów / Workshop guests:

Jakub Berdych (CZ)

Witold Vito Wójcik (PL, USA)

Pokazy i warsztaty formowania szkła na palniku gazowym / Presentation of lampworking and related workshop:

Teresa Cukier (PL)

Katarzyna Harasym (PL)

Pokazy i warsztaty techniki witrażowej / Presentation of stained glass techniques and related workshop:

Joanna Bujak (PL)

Pokazy i warsztaty dmuchania szkła przy piecu plenerowym / Presentation of glassblowing with an outdoor furnace and related workshop:

Jakub Kwarciański (PL)

Emilia Marcjasz (PL)

Дзіяна Шыдлоўская / Diana Szydłowska (BY)

Fotografia studyjna / Studio photography:

Michał Łagoda

Czesław Chwyszczuk, s. 39

Wykłady/Lectures

Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze /

Muzeum Karkonoskie in Jelenia Góra

Stacja Turystyczna Orle, Szklarska Poręba /

the Orle Tourist Station in Szklarska Poręba (Jakuszyce)

Wykładowcy Sympozjum / Symposium lecturers:

Mariusz Łabiński (PL), Andrzej Mazur (PL)

Zbigniew Horbowy. Życie i twórczość /

Zbigniew Horbowy. Life and work

Oldřich Palata(CZ) *Jiří Harcuba – szkło, genius loci*

Harrachova / glass, genius loci of Harrachov

Edyta Patro (PL) *Nabytki do zbiorów szkła artystycznego*

Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze w latach 2020–2021

/ Acquisitions to the glass art collection of the Muzeum Karkonoskie in Jelenia Góra in 2020–2021

ILLOLA – Patrik Illo i Aleksandra Stencel (SK, PL) *Illola*

Jakub Berdych Karpelis (CZ) *Qubus Design Studio*

Natalia Dzidowska (PL) *Natalia Dzidowska. Szkło*

i malarstwo / Natalia Dzidowska. Glass and painting

Katarzyna Pilic (PL) *Katarzyna Pilic. Designe, grafika*

i instalacja / Katarzyna Pilic. Design, graphics and installation

Aleksandra Wątroba (PL) *Aleksandra Wątroba.*

Rzeźba, rysunek, malarstwo / Aleksandra Wątroba.

Sculpture, drawing, painting

Hutmistrzowie / Experts in Glassmaking:

Henryk Łubkowski (PL), Martin Štefánek (CZ),

Peter Glosik (SK), Józef Margol (PL),

Jakub Kwarciański (PL), Zbigniew Gasiulewicz (PL),

Krzysztof Dzendżera (PL), Emilia Marcjasz (PL),

Дзіяна Шыдлоўская / Diana Szydłowska (BY)

Wystawy / Exhibitions:

Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze /

Muzeum Karkonoskie in Jelenia Góra

ul. Jana Matejki 28, 58-500 Jelenia Góra

(21.12.2021–31.01.2022)

Centrum Dziedzictwa Szkła Krosno /

Glass Heritage Centre

in Krosno ul. Blich 2, 38-400 Krosno

(18.02.2021 – 30.06.2022)

Kurator wystaw / Exhibition Curator:

Mariusz Łabiński

Organizator / Organizer

**OŚRODEK KULTURY I SZTUKI
WE WROCŁAWIU**

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

**DOLNY
ŚLĄSK**

Współorganizatorzy / Co-organizers

**MUZEUM KARKONOSKIE
W JELENIJ GÓRZE**
Instytucja Kultury Samorządu
Województwa Dolnośląskiego

**DOLNY
ŚLĄSK**

Dolnośląska Fundacja Rozwoju Regionalnego

Partnerzy / Partners

POLSKO-CZESKO-SŁOWACKA

sport i zdrowie cały rok

Patroni medialni / Media partners

Patronat honorowy / Honorary patronage

**DOLNY
ŚLĄSK**

PATRONAT HONOROWY MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO Cezarego Przybylskiego

**Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.**

**DOLNY
ŚLĄSK**

www.umwd.pl

Transgresje. Nowoczesność i Tradycja Szkła Artystycznego Grupy Wyszehradzkiej. Dolnośląskie Warsztaty i Sympozjum dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury oraz z budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego

Transgressions. Modernity and Tradition of Art Glass in the Visegrád Group. Lower Silesian Workshop and Symposium co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage and Sport from the Fund for the Promotion of Culture, and from the budget of the Self-Government of the Lower Silesian Region

